

Velikou pomocí a oporou jsou pro sbor trvalé měsíční platební příkazy, byť na nevelké částky. Jsou určitou zárukou, že se potřebný objem peněz postupně sejde, dárci sami přitom zpravidla ani nezaznamenají, že by jim pár stokorun měsíčně někde chybělo. Zvláště v době, kdy se nemohou konat pravidelné chrámové sbírky, vás chceme k této formě podpory vyzvat. I tahle stránka věci je důležitá, aby sbor v Moravči mohl žít a sloužit. Úžasné je to, že částky, které byly pro sborový život potřeba, se dosud vždy podařilo shromáždit. Je to díky vám!

Bohoslužby ve stavu nouze

Bohoslužby se v Moravči konají i nadále každou neděli od 9:30. V časech karantény se však jedná spíše o vysílání bohoslužeb, které se do Moravče a nejbližších obcí šíří radiovými vlnami na frekvenci 87,7 FM, do vzdálenějšího okolí pak pomocí internetového streamu, který naleznete vždy chvíli před půl desátou na této adrese:

<https://www.youtube.com/user/danielmatejka/videos>

Jsou tam také uloženy bohoslužby z předešlých nedělí. Bohoslužby na Velký pátek budou podobným způsobem přenášeny od 18:00, bohoslužby na Boží hod velikonoční pak v neděli od 9:30. Současná situace neumožňuje, abychom se sešli ke slavení Večeře Páně. O to více prostoru je vhodné dát přímluvným modlitbám, do kterých můžete i vy přispět vašimi slovy - stačí napsat faráři Matějkovi na daniel.matejka@gmail.com

Na stránkách www.e-cirkev.cz také najdete množství informací, úvah, povzbuzení.

Přenosy o velikonočních svátcích:

10.4.	Velký pátek	Bohoslužby v 18:00
12.4.	Velikonoční neděle	Bohoslužby v 9.30

Další bohoslužby (vysílané či živá setkání, až skončí omezení) se konají pravidelně každou neděli od 9:30.

Všichni jste zváni!

Kontakt: Daniel Matějka, farář. Moravec 35, 39301, Pelhřimov. Tel: 565394269, mobil: 777258831. web: <http://moravec.evangnet.cz/>

email: moravec@evangnet.cz

číslo účtu - POZOR NOVÉ od jara 2020: 2001768838 / 2010

(staré číslo účtu do podzimu 2020 dočasně stále v platnosti: 247400890 / 0300)

Velikonoční list

evangelického sboru v Moravči, duben 2020

J 20, 1-18

Říká se, že tma je nejtemnější těsně před úsvitem. Pak přijde první sluneční paprsek a všechno se změní. Vzkříšení je jako úsvit. Ve velikonočních písních se to tak zpívá: Kristus vstal na úsvitu. Podle staré křesťanské tradice se věřící k oslavě velikonoce scházeli ze soboty na neděli za tmy, aby oslavili ten první nedělní paprsek. Kristus byl vzkříšen!

Když ovšem čteme vyprávění evangelia, vypadá to, že tma Velkého pátku s prvními nedělními paprsky tak úplně neodešla. Z pohledu lidí, z pohledu Marie ještě neodešla. Marie míří k Ježíšovu hrobu. Nachází hrob prázdný. My už víme, proč je prázdný, ale pro Marii, z jejího úhlu pohledu je tahle skutečnost příčinou ještě většího zoufalství. Přestože Ježíš **už byl** vzkříšen, v Marii stále zůstává temnota a zoufalství.

Poté, co zabili jejího učitele a přítele, teď někdo navíc odnesl i jeho tělo. Aspoň to jedno chtěla: plakat u jeho hrobu, aspoň přes studený kámen být blízko jeho mrtvému tělu a vzpomínat. Teď ani to nemůže. Vnitřní tma je pro Marii paradoxně nejtemnější po úsvitu.

Jak moc je tohle také naše situace?

Marie nemá důvod uvažovat o jiné variantě, než že tělo Ježíšovo bylo ukradeno. To také oznámí učedníkům, Petr a milovaný učedník běží na místo. Milovaný učedník (jehož jméno nám evangelista tají) si v prázdném hrobu všimne jisté podivnosti: plátina zůstala ležet na místě. Proč by Ježíšovo tělo kdo rozbaloval, když ho kradl? Semínko víry zaseté v srdci milovaného učedníka začíná klíčit.

Mariina mysl je však zatemněná. Smutkem, pláčem. Hledí do hrobu. Spatřuje dva anděly v bílém rouchu. „Proč pláčeš?“ Marie opakuje svou plačtivou písničku: „Odnegli mého Pána a nevím, kam ho položili.“

Nepoznává anděly. Zůstává ve svém pláči, uzamčená ve své jediné smutné představě o tom, co se mohlo stát.

Nás by to ale díky tomuhle Mariině příběhu mohlo propříště trknout. Když my jsme smutní, pláčeme, a někdo přijde a položí nám opravdově a se zájmem otázku „Proč pláčeš?“, není to náhodou anděl Boží? Z druhé strany: Když se někoho s opravdovým zájmem ptáme „Proč pláčeš?“, v ten okamžik se možná my sami proměňujeme v anděly Boží.

Otázka „Proč pláčeš?“ se v tom vyprávění objeví dokonce dvakrát. Pojdme ji přijmout za svou. Vzpomeňme na nějakou chvíli, kdy jsme plakali. Proč jsme plakali? Je tu i možnost, že jsme se za svůj život plakat odnaučili. Ale to bych se bál, že jsme přestali žít. Pláč je znamením života. Rozhodně více než lhostejné ticho.

Proč pláčeme? Odkud vyvěrá náš osobní pramen slz?

Znovu si ale všimněme té zvláštní věci v příběhu: Marie pláče nad ztrátou učitele a přítele, pláče usilovně ve chvíli, kdy on už ale nepatří smrti. Naopak, je živý. Marie to jen neví. Stačí jediné. Aby to Marie poznala, aby tomu uvěřila.

Nepoznává anděly. To se někdy stane, že člověk nepozná anděla. Ale ono to jde dál, Marie nepozná samotného Ježíše. (Je možné potkat Ježíše a nepoznat ho!) Od Ježíše zní znovu otázka: „Proč pláčeš?“ Marie se otáčí a opakuje svoji píseň: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil a já pro něj půjdu.“ A vrací svou hlavu do dlaní.

Marie je odhodlaná přinést zpět Ježíšovo tělo odkudkoli. Ale zvláště nepozná, že on sám před ní stojí živý. Nebo to není až tak zvláštní. Učedníci na cestě do Emaus Ježíše také dlouho nemohli poznat. Vzkříšený Ježíš je naším očím leckdy skryt pod závojem zahradníka, poutníka, obyčejného člověka, kterého potkáme uprostřed svého smutku a zoufání. Kolikrát jsme ho asi tak potkali?

Ježíš ovšem nezůstává navždy skrytý a nepoznaný. „Marie!“ Marie se otáčí, ale ne podle vzhledu, ale podle oslovení, podle toho, že ji zná jménem, Marie poznává, že ten, který už chvíli stojí za jejími zády, je Ježíš. Semínko její víry – možná spíš než semínko to byl nějaký tvrdý ořech v nezničitelné skořápce – rozbíjí tu skořápku a vmžiku zapouští kořeny. Neděje se to na základě důkazů, argumentů nebo přesvědčování. To není způsob, kterým by víra přišla na svět. Vyrůstá z osobního vztahu, z lásky, kterou Ježíš vléval mezi lidi před velkým Pátkem a teď znovu: volá Marii jménem.

Chtěli bychom tenhle okamžik zachytit, sevřít pevně v rukou to zrození víry, setkání s Ježíšem, nějak to pevně zakotvit pro nás v naší mysli a v našem životě. To stejné chce Marie, vrhá se k Ježíšovi, aby ho objala. Ježíš ovšem odmítá: Ne, jsem na cestě k Otci. Nemůžeš se mě dotknout. Nebudu pro vás uchopitelný, jako jsem býval. Ale pověz to všem, že vystupuji k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu. U Boha, v Bohu se znovu budeme setkávat. Je to Bůh můj i váš. V něm jsme spojeni, spolu, v něm jsme jedno.

Množství lidí na světě hledá Boha, hledá Krista. Nebo hledají třeba jen anděla, který se jich zeptá, proč pláčou. Už tím se něco změní. Velikonoční zvěst však zní: Kristus byl vzkříšen! Nám může být darován ten zázrak, že semínko víry, naděje a nového života vyrostе v našich srdcích. Tolik je potřebujeme znovu a znovu: víru a naději.

Vzkříšení není jen něco, co se stalo před dvěma tisíciletími jednomu popravenému rabínovi. Je to Boží odpověď na všechen lidský pláč a smutek či zoufalství. Ta odpověď už je tady, je skutečností a svítí i do všech nejistot, které dnes prožíváme. Nový život, světlo už tu je. Stačí slyšet Kristovo oslovení a nechat víru růst.

Kriste, volej nás, volej všechny lidi z jejich smutků, aby se obrátili a žili s tebou. Amen.

Sbírky.

Zvláštní situace karanténních opatření má vliv na mnoho věcí. A sice také na obvyklé chrámové sbírky. Ty bývají určeny na různé účely, často také na provoz sboru. V době postní, předvelikonoční, trvá sbírka na práci v uprchlických táborech prostřednictvím Diakonie ČCE. (2001) O velikonoční neděli se tradičně přispívá na tzv. Hlavní dar lásky (2002), kterým je podpořena rekonstrukce či výstavba kostela či modlitebny. Tento rok poputuje do Hranic na Moravě. V následujících velikonočních týdnech se pak sbírá pro další stavby či rekonstrukce. (2003)

Chceme vás požádat, aby se nezvyklá situace karantény nestala důvodem k pozastavení podpory potřebných projektů, ba naopak. I sbor v Moravci ke svému fungování potřebuje vaši stálou podporu. Jen na mzdu faráře nyní každý sbor přispívá částkou bezmála 200 tis. Kč ročně a tato částka se každoročně navyšuje. Využijme možností elektronického bankovníctví. Na všechny výše uvedené účely můžete přispět skrze účet **2001768838 / 2010**. Uvedením variabilního symbolu, který najdete výše u každé sbírky, pak určíte účel platby. Platby bez variabilního symbolu půjdou na provoz sboru. Pro jistotu připište do poznámky své jméno a slovně určení sbírky.